

Η “Φωνή Κυρίου” της 10ης Φεβρουαρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

10 Φεβρουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3428)

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑ

Πόσες, άραγε, φορές θά είχε διαβάσει ο σήμερα εορταζόμενος άγιος ιερομάρτυς Χαράλαμπος τίς ποιμαντικές έπιστολές του άποστόλου Παύλου προς τούς άποστόλους Τιμόθεο και Τίτο. Άμέτρητες φορές θά είχε σταθεί και στό σημεινó άποστολικό ανάγνωσμα από τή δεύτερη έπιστολή προς τόν Τιμόθεο, όπου ο Παύλος θέτει τά θεμέλια τής ζωής του άληθινού ποιμένα. Πάνω σ' αυτά τά θεμέλια έχτισε τήν ιερατική του διακονία και ο άγιος Χαράλαμπος και έτσι έγινε «στύλος άκλόνητος τής Έκκλησίας Χριστού και πύχνος αείφωτος τής οίκουμένης».

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) διαδικτυακά τη “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” της 10ης Φεβρουαρίου 2019 της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπως αυτή θα διαμοιραστεί εις τους ιερούς ναούς ολόκληρης της χώρας.

ΕΤΟΣ 67ον

10 Φεβρουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3428)

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑ

Πόσες, άραγε, φορές θά είχε διαβάσει ο σήμερα εορταζόμενος άγιος ιερομάρτυς Χαράλαμπος τίς ποιμαντικές έπιστολές του άποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς άποστόλους Τιμόθεο καὶ Τίτο. Άμέτρητες φορές θά είχε σταθεῖ καὶ στὸ σημερινό άποστολικό ανάγνωσμα ἀπὸ τῆ δεύτερη έπιστολῇ πρὸς τὸν Τιμόθεο, ὅπου ὁ Παῦλος θέτει τὰ θεμέλια τῆς ζωῆς τοῦ αληθινοῦ ποιμένα. Πάνω σ' αὐτὰ τὰ θεμέλια ἔκτισε τὴν ιερατική του διακονία καὶ ὁ άγιος Χαράλαμπος καὶ ἔτσι ἔγινε «στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ πύκνος αἵφωτος τῆς οἰκουμένης».

Πατέρας καὶ πρότυπο

Ὁ αληθινὸς ποιμένας πρῶτα ἀπὸ ὅλα εἶναι ἓνας στοργικὸς πατέρας, ποὺ θέλει νά ἀπευθύνεται σὲ κάθε «πρόβατό» του μέ τὴν προσφώνηση «τέκνον μου». Τὴν τρυφερότητα τῆς φράσης τοῦ Παύλου δὲν τὴν ἀφήνει άσχολῆαστη ὁ έπίσκοπος αληθινὸς ποιμένας ιερὸς Χρυσόστομος λέγοντας: «Μετά πολλῆς φιλοστοργίας τὴν παραίνεσιν προσάγει, καλῶντας τὸν Τιμόθεο ὀχι ἀπλῶς τέκνον, ἀλλὰ τέκνον ἐμόν. Καὶ σ' αὐτῇ τῇ στοργῇ στηρίζει καὶ τὴν προτροπή: "Αν εἶσαι παιδί μου, μιμήσου τὸν πατέρα».

Τὸ χρυσὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας ἐπισημαίνει τὸ μυστικὸ κλειδί τῆς ποιμαντικῆς τοῦ άποστόλου, ποὺ δὲν εἶναι τόσο ἡ διδασκαλία μέ τὰ λόγια ὅσο μέ τὸ παράδειγμα. Ὁ άπόστολος Παῦλος γράφει τὴν έπιστολῇ του ὀχι ἀπὸ τὸ ἀνετο γραφεῖο του ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὴ φυλακή, «κακοπαθὼν μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος». Καὶ μόνο αὐτῇ τῇ φράσει νά ἔγραφε πρὸς τὸν Τιμόθεο, θά ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νά ἀποτελέσει τὸ πιὸ ὑψηλὸ σεμινάριο ποιμαντικῆς. «Δέν ὑπάρχει», ἔχει ὁ Χρυσορρήμων, «μεγαλύτερη πηγὴ θάρρους γιὰ τὸν μαθητὴ ποὺ παλεύει στὴ θάλασσα ἀπὸ τὸ νά δεῖ τὸν δάσκαλό του νά ναυαγεῖ καὶ νά σώζεται. Ἀνάλογο κουράγιο παίρνει ὁ στρατιώτης στὸν πόλεμο βλέποντας τὸν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Τιμ. β' 1-10)

Άγωνιστές καὶ αθλητές τοῦ Χριστοῦ

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατεύομενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

